

visor

202 Kostervalsen

Kom i kostervals,
slå din runda arm om min hals.
Ja' dej föra får,
hiohej, hva' dä' veftar å' går.
Kostervalsen går,
lek å' smek blir i skrefver å' snår.
Ja' ä' din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Ref. Däjeliga mö på Kosterö,
du, mi' lella rara fästemö.
Maja lella, hej!
Maja lella, säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom i kosterbåt,
nu i natten följas vi åt,
ut på haf vi gå,
där som marelden blänker så blå.
Ja' dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja' ä' din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö...

Kom uti min famn,
din famn ja' finner min hamn.
Maja, ja' ä' din,
du ä' min, allrakärestan min.
Maja, ja' ä' du,
kuttrasju, mun mot mun, kuttrasju.
Ja' ä' din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö...

Kom i brudstol,
kom, innan året hunnit gå om.
Maja, ja' ä' din,
lella du, som mi' bru' blir du min.
Maja, då blir ja',
då blir ja' så sju sjungande gla'.
Ja' ä' din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö...

Musik: D. Hellström
Text: G. Svenning

203 Dansen den går uppå Svinnsta skär

Dansen den går uppå Svinnsta skär,
hör klackarna mot hällen.
Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarnatt.
Blommorna dofta från hagen där
och många andra ställen,
och mitt i taltrastens kvällskoncert
hörs många muntra skratt.

Ref. Ljuvlig är sommarnatten,
blånande vikens vatten.
Och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håren,
månen strör silver i snåren.
Aldrig förglömmar jag stunderna där
uppå Svinnsta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar nedåt stranden.
Lossar sin jolle och ror från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand,
som rullar in mot sanden.
Kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: "Hjärtans kär."

Ljuvlig är sommarnatten...

Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld på vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarnatten...

Musik & text: G. Wahlberg

204 Änglamark

Kalla den Änglamarken eller Himlajorden om du vill.
Jorden vi ärvde och lunden, den gröna.
Vildrosor, blåsippor, lindblom och kamomill,
låt dem få leva, de är ju så sköna.

Låt barnen dansa som änglar kring lönn och alm,
leka "titt-ut" mellan blommande grenar.
Låt fåglar leva och sjunga för oss sin psalm.
Låt fiskar simma kring bryggor och stenar.

Sluta att utrota skogarnas alla djur.
Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa.
Låt sista älven, som brusar i vår natur,
brusa alltså mellan fjällar och gran och fur.

Musik & text: E. Taube

205 Sjösala vals

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget. Sunnanvind brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng.
– ”Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!”
Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik.

Ref. Och se, så många blommor som redan slagit ut
på ängen:
Gullviva,
mandelblom,
kattfot
och blå viol!

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben
under vita skjortan som viftar kring vadorna.
Lycklig som en lärka uti majsolens sken,
sjunger han för ekorr'n, som gungar på gren!
– ”Kurre, kurre, kurre! Nu dansar Rönnerdahl!”
”Koko!” Och göken ropar uti hans gröna dal.

Och se, så många...

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
binder den kring håret, det gråa och rufsiga.
Valsar in i stugan och har lutan till hands
väcker frun och barnen med drill och kadans
– ”Titta!” ropar ungarna, ”Pappa är en brud
med blomsterkrans i håret och nattskjortan till skrud!”

Och se, så många...

Rönnerdahl är gammal men han valsar ändå!
Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.
Sällan får han rasta – han får slita för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå.
Ingen, utom tärnan i viken – hon som dök
och ekorren och finken och vårens första gök.

Och blommorna, de blommor som redan slagit ut
på ängen:
Gullviva,
mandelblom,
kattfot
och blå viol!

Musik & text: E. Taube

206 Vårvindar friska

Vårvindar friska leka och viska
lundarna kring likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila
förrän i havet störtvågen far.
Klappa mitt hjärta, klaga och hör
vallhornets klang bland klipporna dör.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakan kring berg och dal.

Hjärtat vill brista, ack, när den sista
gången jag hörde kärlekens röst.
Ögonens låga, avskedets plåga,
mun emot mun och klappande bröst.
Fjälldalen stod i grönskande skrud.
Trasten slog drill på drill för sin brud.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakan kring berg och dal.

Musik: Svensk folkvisa
Text: J. Nybergh

207 34:an

Melodi: This Ole House

Denna kåk har varit våran uti många herrans år.
Denna kåk har varit vår och det har nog satt sina spår.
Denna kåk den har hängt i och den har stått i vått och torrt.
Men nu är det slut på det för nu skall 34:an bort.

Ref. Ja, nu är det slut på gamla tider,
ja nu är det färdigt inom kort.
Nu skall hela rasket rivas, nu skall hela rasket bort.
Så jag tar farväl och stora tårar rullar på min kind.
Nu är det slut på gamla tider nu går 34:an i himlen in.

Denna kåk var ganska rar och släppte solsken till oss in.
Den var också generös med fukt och kyla, regn och vind.
Den var snäll och lite gnällig men den ville alla väl
och den var vår i alla väder fastän gisten, ful och skev.

Ja, nu är det slut...

Här i kåken har vi härjat sen vi alla varit små.
Här i kåken klådde morsan vicevärden gul och blå.
Ja, vår kåk har fått stå pall för smällar hårda så det dög.
Som när farsan gick genom väggen så att spån och plankor flög.

Ja, nu är det slut...

Musik: S. Hamblem
Text: E. Meduza

208 Teddybjörnen Fredriksson

För länge se'n, när jag fyllde fyra år
fick jag en gåva av min far.
En fin present när jag fyllde fyra år
som jag se'n så länge hade kvar.

Ref.   Teddybjörnen Fredriksson ja, så hette han.
              En gång va' han bara min och vi älskade varann.
              Teddybjörnen Fredriksson hans nos den var av garn.
              Ja, han var min bästa vän, när jag var ett litet barn.

Och varje kväll va' han så go' och mjuk,
då värmde han min säng så varm.
Han va' så snäll en gång när jag blev sjuk
så fick jag sova på hans arm.

Teddybjörnen Fredriksson...

Men åren gick, jag glömde bort min vän.
Nu e' jag gift och har ett barn.
Och så igår när hon fyllde fyra år
fick hon en teddybjörn av sin far.

Teddybjörnen Fredriksson...

Musik & text: L. Berghagen

209 Brev från kolonien

Melodi: Timmarnas dans

Hejsan morsan, hejsan stabben!
Här e' brev från älsklingsgrabben.
Vi har kul på kolonien,
vi bor tjugoåtta gangstergrabbar i en

stor barack med massa sängar.
Kan ni skicka mera pengar?
För det vore en god gärning,
jag har spelat bort varenda dugg på tärning.

Här e' roligt vill jag lova
fastän lite' svårt att sova.
Killen som har sängen över mej,
han vaknar inte när han behöver, nej!

Jag har tappat två framtänder
för jag skulle gå på händer
när vi lattjade charader,
så när morsan nu får se mej får hon spader.

Uti skogen finns baciller
men min kompis han har piller
som han köpt utav en ful typ
och om man äter dom blir man en jättekul typ.

Föreståndar'n han har farit,
han blir aldrig va' han varit
för polisen kom och tog hand
om honom för en vecka när vi lekte skogsbrand.

Uti skogen finns det rådjur.
I baracken finns det smådjur
och min bästa kompis Tage
han har en liten fickkniv inuti sin mage.

Honom ska dom operera.
Ja, nu vet jag inge' mera.
Kram och kyss och hjärtligt tack sen'
men nu ska vi ut och bränna grannbaracken.

Musik: A. Ponchiellis
Text: C. Vreesswijk

210 Höstvisa

Vägen hem var mycket lång och ingen har jag mött,
nu blir kvällarna kyliga och sena.
Kom, trösta mig en smula, för nu är jag ganska trött
och med ens så förfärligt allena.
Jag märkte aldrig förut, att mörkret är så stort,
går och tänker på allt det där man borde.
Det finns så mycket saker jag skulle sagt och gjort
och det är väldigt lite jag gjorde.

Ref. Skynda dig älskade, skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommande sommarn slut.

Jag letar efter nå'nting som vi kanske glömde bort
och som du kunde hjälpa mig att finna.
En sommar går förbi, den är alltid lika kort,
den är drömmen om det man kunnat vinna.
Du kommer kanske nån gång förr'n skymningen blir blå,
innan ängarna är torra och tomma.
Kanske hittar vi varann, kanske hittar vi då på
något sätt att få allting att blomma.

Skynda dig älskade, skynda att älska...

Nu blåser storm där ute och stänger sommarns dörr,
det är för sent för att undra och leta.
Jag älskar kanske mindre än vad jag gjorde förr,
men mer än du nånsin får veta.
Nu ser vi alla fyrrar kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamman vandra.
En enda sak är viktig och det är hjärtats lust
och att få vara samman med varandra!

Skynda dig älskade, skynda att älska...

Musik: E. Tauro
Text: T. Jansson

211 Vem kan segla

Vem kan segla förutan vind,
vem kan ro utan åror,
vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror,
men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

212 Öppna landskap

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo
några månader om året
så att själen kan få ro.

Jag trivs bäst i öppna landskap
där vindarna får fart,
där lärkorna står högt i skyn
och sjunger underbart.

Där bränner jag mitt brännvin själv
och kryddar med johannesört
och dricker det med välbehag
till sill och hembakt vört.

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet
för både kropp och själ,
ingen kommer i min närhet
som stänger in och stjälar.

Jag trivs bäst när dagen bräcker,
när fälten fylls av ljus,
när tuppar gal på avstånd,
när det är långt till närmsta hus,
men ändå så pass nära
att en tyst och stilla natt
när man sitter under stjärnorna
kan höra festens skratt.

Jag trivs bäst i fred och frihet
för både kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar
och måsarna ger skri,
när stranden fylls av snäckskal
med havsmusik uti,
när det klara och det enkla
får råda som det vill,
när ja är ja och nej är nej
och tvivlet tiger still.
Då binder jag en krans av löv
och lägger den vid närmsta sten
där runor ristats för vår skull
nå'n gång för länge sen.
Jag trivs bäst när haven svallar
och måsarna ger skri.

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo.

Musik & text: U. Lundell

213 Jag trivs bäst i Österbotten

Melodi: Öppna landskap

Jag trivs bäst i Österbotten,
opp i Pampas vill jag bo
tre månader om året
så att levern kan få ro.
Jag mår bäst en lördagsafton
på väg till någon dans,
till en paviljong vid havet
opp i Pampas någonstans.
Där brygger jag mitt kaffe själv
och blandar det med hembränd sprit
och dricker det med välbehag
med gris från bageri't.
Jag trivs bäst i Österbotten,
opp i Pampas vill jag bo.

Jag trivs bäst när blodet svallar
och fyllona ger skrin,
när stranden fylls av tomglas
och hevypotpurri.
När det klara och det rena,
får rinna som det vill
och ordningsmännen tittar bort
och länsman har gått vill.
Där raglar jag så sött omkring
och somnar sen mot närmsta sten
där redan farfar slocknade
nån gång för länge sen.
Jag trivs bäst i Österbotten,
opp i Pampas vill jag bo.

Musik: U. Lundell
Text: C. Stolpe, K. Rautanen

214 Stad i ljus

Min resa var mot solen, långt bortom alla slutna rum,
där allting är oändligt och alla gränser har förevigt suddats ut.
Jag ville se mirakler och höra ord som föder liv,
bli buren av en styrka, som bara växer när jag anat mitt motiv.

Stad i ljus, i ett land utan namn.
Ge mig liv där allting föds på nytt.

Och så när allt förändrats, när tiden inte längre finns,
så ser jag oss tillsammans, och då är resans slut
det enda som vi minns.

Stad i ljus i ett land utan namn.
Ge mig liv där allting föds på nytt.
Stad i ljus i ett land utan namn.
Ge, ge mig liv där allting föds på nytt.

Musik & text: P. Bäckman

*Sedan 1988 har visan använts som avslutning på studentkravaller
vid Svenska högskolor. Traditionen härstammar från Lund.*

215 En sjöman älskar havets våg

En sjöman älskar havets våg,
ja vågornas brus.
När stormen skakar mast och tåg,
hör stormarnas sus.
//:Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.://

Jag avsked tar av vänneren kär
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.
//:Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.://

Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.
//:Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.://

Min trogna flickas varma kyss
– hör vågornas brus –
för sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus.
//:Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.://

Där står hon än på stranden grön
vid vågornas brus
och ber till Gud för mig en bön
ur stormarnas sus.
//:Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.://

Musik: M. Trad.
Text: G.A.O. Limborg

216 Hej pallervantar

Melodi: Hej tomtegubbar

Hej, pallervantar, issint' jåla,
vi ska sätt' här och skåla!
Hej, pallervantar, issint' jåla,
vi ska sätt' här och skåla!
Ta nu glaset där du sätter
och inga gruv' dej och bli baketter!
Hej, pallervantar, issint' jåla,
vi ska sätt' här och skåla.

217 Fader Abraham

Fader Abraham,
fader Abraham
tio söner hade Abraham
och dom åt och drack
och dom drack och åt
och dom ropa si så här;

1. Höger arm!
2. Höger arm!, Vänster arm!
3. ...Höger fot!
4. ...Vänster fot!
5. ...Huvet!
6. ...Rumpan!
7. ...Tungan!
8. SKÅL!

218 Bär ner mig till sjön

Melodi: Bei mir bist du schön

Bär ner mig till sjön,
bär ner mig till sjön,
jag känner att jag måste i!
Och när du badat mig, så får du torka mig,
och när du torkat mig så vill jag i igen.
Bär ner mig till sjön!
Bär ner mig till sjön!
Jag känner att jag måste i, igen!

Vintersion:

Bär ut mig i snön,
bär ut mig i snön,
jag känner att jag måste ut!
Och när du rullat mig, så får du värma mig,
så vill jag rulla dig, i snön!
Bär ner mig till snön!
Bär ner mig till snön!
Jag känner att jag måste ut!

Bär ut mig på bron,
bär ut mig på bron,
jag känner att jag måste spy!
Och när jag kastat upp, så får du torka upp,
och när du torkat upp, så vill jag spy igen!
Bär ut mig på bron!
Bär ut mig på bron!
Jag känner att jag måste spy!

Var var jag igår?
Var var jag igår?
Jag undrar var var jag igår?
Mitt huvud känns så tungt, jag kan ej andas lugnt.
Hur har jag kommit hem, och vem har stoppat mig i säng?
Var var jag igår?
Var var jag igår?
Jag undrar var var jag igår?

Musik: S. Secunda
Text: T. Danielsson

219 Karl XII

Melodi: Battle Hymn of the Republic

Karl XII hade hundratusen man,
Karl XII hade hundratusen man,
Karl XII hade hundratusen man,
när han tågade genom rök och makadam!

Karl XII hade hundratusen –
Karl XII hade hundratusen –
Karl XII hade hundratusen –
när han tågade genom rök och makadam!

Karl XII hade hundra –
Karl XII hade hundra –
Karl XII hade hundra –
när han tågade genom rök och makadam!

Karl XII hade –
Karl XII hade –
Karl XII hade –
när han tågade genom rök och makadam!

*Fortsätt i liknande mönster tills total tystnad, som
avbryts av: "När han tågade genom rök och makadam!"*

220 Balladen om den kaxiga myran

Jag uppstämman vill min lyra, fast det blott är en gitarr
och berätta om en myra som gick ut att leta barr.
Ha gick ut i morgondiset se'n han druckit sin choklad
och försvann i lingonriset både mätt och nöjd och glad,
både mätt och nöjd och glad.

Det var långan väg att vandra, det var långt till närmsta tall.
Han kom bort ifrån dom andra men var glad i alla fall.
Femtio meter ifrån stacken, just när solnedgången kom,
hitta han ett barr på backen som han tyckte mycket om,
som han tyckte mycket om.

För att lyfta fick han stänka, han fick spänna varje lem,
men så började han känka på det fina barret hem.
När han gått i fyra timmar kom han till en ölbutelj,
han såg allting som en dimma, bröstet hävdes som en bälg,
bröstet hävdes som en bälg.

Den låg kvar sen förra lördan. –Jag skall släcka törsten min,
tänkte han och lade bördan utanför ock klättra in.
Han drack upp den sista droppen som låg kvar i en butelj.
Sedan slog han sig för kroppen och skrek ut: –Jag är en älg
och skrek ut: –Jag är en älg.

–Ej att barr jag drar till tjället nu så ska jag tamigfan
lämna skogen och istället vända uppochner på stan.
Men han kom aldrig till staden något spärrade hans stig,
en koloss där låg bland bladen och vår myra hejda sig
och vår myra hejda sig.

Den var hiskelig att skåda, den var stor och den var grå
och vår myra skrek: Anåda om du hindrar mig att gå!
Han for ilsken på kolossen som låg utsträckt i hans väg.
Men vår myra kom ej loss sen han satt fast som i en deg,
han satt fast som i en deg.

Sorgligt slutar denna sången. Myran stretade och drog,
Men kolossen höll'en fången tills han svalt ihjäl och dog.
Undvik alkoholets yra: Du blir stursk, men kroppen loj
och om du är född till myra: –Brottas aldrig med ett Toy,
brottas aldrig med ett Toy!

Musik & text: S. Demert

221 Trink, trink

//:Trink, trink, Brüderlein trink!
Lasst doch die Sorgen zu Haus!://
//:Meide den Kummer und meide den Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz.://

//:Trink, trink...://
//:Meide die Weiber und meide das Bier,
dann wird ein Sportsmann aus dir.://

//:Trink, trink...://
//:Heirat im Sommer und Scheide im März
dann ist das Leben ein Scherz.://

//:Trink, trink...://
//:Kauf dir ein Auto, fahr gegen Baum,
dann wird das Leben ein Traum.://

Musik & text: W. Lindemann

222 Vandraren

Vandraren har ingenstans att gå,
när han kommit fram till slutet.
Månen färgar alla skuggor blå,
han är ensam kvar där ute.
Långt där borta från en enslig gård,
lyser värmen ut i natten.
Väcker hungern i hans frusna kropp,
som har levt på luft och vatten.

Ref. Det gör ont, men gå ändå,
du kan alltid vända om.
Det gör ont, men gå ändå,
du är här och kom hit som en vandrare.

Klockan ringer för en ensam själ,
den har lånat röst av döden.
Vill den illa eller vill den väl,
när den räknar våra öden.
Sluta tänka det är svårt ändå,
du får ta en dag i taget.
Vandraren har ingenstans att gå,
om han går vid sista slaget.

//:Det gör ont...://

Musik: M. Wester
Text: P. Bäckman

223 Guld och gröna skogar

Det var dans och hålligång
Upp på logen natten lång
Det var sommar, det var guld och gröna skogar

Det är en stilla kväll
Men jag får ingen ro
Solen dröjer kvar vid havets rand
Jag börjar tänka på
En gång för länge sen
En annan kväll i pilevallars land

Spelemännen spelade som elden vore lös
Pågarna från Sjöbo var vilda
Och de svingade varsin tös

Det var dans och hålligång
Upp på logen natten lång
Det var sommar, det var guld och gröna skogar
Jag var ung och du var grann
Som vi älskade varann'
Det var sommar det var guld och gröna skogar

Under eken där vid ån
Frågade du mig
Om jag var din i alla våra dar
Och solen sänkte sig
När fiolen stämde upp
Jag lovade att alltid stanna kvar

Det var dans och hålligång...

Spelemännen spelade som elden vore lös...

Musik & text: J. Bejerholm, J. Deltinger, E. Wrethov, A. Wrethov

224 Fredmans epistel n:o 81

Märk hur vår skugga märk Movitz Mon Frere!
Innom ett mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i skåfveln, den där,
Byts till grus och klutar.
Vinkar Charon från sin brusande älf,
Och tre gånger sen Dödgräfvaren sjelf,
Mer du din drufva ej kryster.
Därföre Movitz kom hjälp mig och hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

Ach längtansvärda och bortskymda skjul,
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!
Til dig aldrig Afund sökt någon stig,
Lyckan, eljest uti flykten så vig,
Aldrig kring Grifterna ilar.
Ovån där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

Lillklockan klämtar til Storklockans dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten
Vägen opp till Templets griftprydda stad
Trampas mellan Rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;
Til dess den långa och svartklädda rad,
Djupt sig bugar med tårar.

Så gick til hvila från Slagsmål och Bal,
Grälmakar Löfberg, din maka;
Där, dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glör tillbaka.
Hon från Danto bommen skildes i dag,
Och med Hänne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.

Text: C. M. Bellman

*Visan är tillägnad Anders Blad, som var en av Bellmans närmaste
vänner. Den utgavs 1790 i Fredmans epistlar.*

225 Drunken sailor

What will we do with a drunken sailor?
What will we do with a drunken sailor?
What will we do with a drunken sailor?
Early in the morning!
Way hay and up she rises...

Shave his belly with a rusty razor...
Way hay and up she rises...

Put him in a long boat till his sober...
Way hay and up she rises...

Stick him in a scupper with a hosepipe bottom...
Way hay and up she rises...

Put him in the bed with the captains daughter...
Way hay and up she rises...

That's what we do with a drunken sailor...
Way hay and up she rises...

226 Kristallen den fina

Kristallen den fina som solen månd' skina,
som stjärnorna blänka i skyn.
Jag känner en flicka i dygden den fina,
en flicka i denna här byn.
Min vän, min vän och älskogsblomma!
Ack, om vi kunde tillsammans komma
och jag vore vännen din
och du allra kärestan min!
Du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.
Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.
Till dig min vän och älskogsblomma!
Ack, om vi kunde tillsammans komma
och jag vore vännen din
och du allra kärestan min!
Du ädela ros och förgyllande skrin.

Musik: M. Trad.

227 Uti vår hage

Uti vår hage där växa blå bär.
Kom hjärtansfröjd!
Vill du mig något, så träffas vi där.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia!
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom hjärtansfröjd!
Vill du, så binder jag åt dig en krans.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia!
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Kransen den sätter jag sen i ditt hår.
Kom hjärtansfröjd!
Solen den dalar, men hoppet uppgår.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia!
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom hjärtansfröjd!
Men utav alla du kärast mig är.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia!
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Musik: M. Trad.
Text: H. Luttman

228 Nu klinger

Nu klinger igjennom den gamle stad
på ny en studentersang,
og alle mann alle i rekke og rad
svinger op under begerklang,
og mens borgerne våkner i køia
og hører den glade kang-kang,
synger alle mann, alle mann, alle mann,
alle mann, alle mann, alle mann:

Ref.   Studenter i den gamle stad,
              ta vare på byens ry!
              Husk på at jenter, øl og dram
              var kjempernes meny.
              Og faller i alle mann alle,
              skal det gjalle fra alle mot sky:
              La'ke byen få ro,
              men la den få merke
              den er en studenterby!
              //:Og øl og dram, og øl og dram://

I denne gamle staden satt
så mangel en konge stor,
og hadde nok av øl fra fat
og piker ved sitt bord,
og de laga bøljer i gata
når hjem ifra gilde de for,
og nu sitter de alle mann alle i Valhall
og traller til oss i kor:

Studenter i den gamle...

På Elgeseter var det liv
i klosteret dag og natt:
Der hadde de sin kagge
og der hadde de sin skatt.
De herjet i Nonnenes gate
og rullet og tullet og datt,
og nu skuer de fra himmelen ned
og griper sin harpe fatt:

Studenter i den gamle...

Når vi er vandret hen
og staden hviler et øyeblikk,
da kommer våre sønner
og tar op den gamle skikk.
En lek mellom muntre buteljer
samt aldri så litt' erotikk.
Og så sitter vi i himmelen
og stemmer op vår replikk:

Studenter i den gamle...

Text: F. Rinnan

229 Det regnar ner i dalen

Melodi: The Rattlin' Bog (Tämligen modifierad)

Ref. Å se det regnar då, det regnar ner i dalen då.
Å se det regnar då, det regnar ner i dalen då.

I den dalen fanns en äng, en fin äng, en sällsynt äng.
En äng i dalen och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

På den ängen fanns ett träd, ett fint träd, ett sällsynt träd.
Ett träd på en äng och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

På det trädet fanns en gren, en fin gren, en sällsynt gren,
en gren på ett träd, ett träd på en äng och det regnar ner i
dalen då.

Å se det regnar...

På den grenen fanns en kvist, en fin kvist, en sällsynt kvist,
en kvist på en gren, en gren på ett träd, ett träd på en äng
och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

På den kvist fanns ett bo, ett fint bo, ett sällsynt bo,
ett bo på en kvist, en kvist på en gren, en gren på ett träd,
ett träd på en äng och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

I det boet fanns ett ägg, ett fint ägg, ett sällsynt ägg,
ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist, en kvist på en gren,
en gren på ett träd, ett träd på en äng och det regnar ner i dalen
då.

Å se det regnar...

Från det ägget kom en fågel, en fin fågel, en sällsynt fågel,
en fågel från ett ägg, ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist,
en kvist på en gren, en gren på ett träd, ett träd på en äng
och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

Från den fågeln kom ett dun, ett fint dun, ett sällsynt dun,
ett dun från en fågel, en fågel från ett ägg, ett ägg i ett bo,
ett bo på en kvist, en kvist på en gren, en gren på ett träd,
ett träd på en äng och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

Från det dunet kom en kudde, en fin kudde, en sällsynt kudde,
en kudde från ett dun, ett dun från en fågel, en fågel från ett ägg,
ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist, en kvist på en gren,
en gren på ett träd, ett träd på en äng och det regnar ner i dalen
då.

Å se det regnar...

På den kudden låg en kvinna, en fin kvinna, en sällsynt kvinna,
en kvinna på en kudde, en kudde från ett dun, ett dun från en
fågel,
en fågel från ett ägg, ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist,
en kvist på en gren, en gren på ett träd, ett träd på en äng
och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

På den kvinnan låg en man, en fin man, en sällsynt man,
en man på en kvinna, en kvinna på en kudde, en kudde från ett
dun,
ett dun från en fågel, en fågel från ett ägg, ett ägg i ett bo,
ett bo på en kvist, en kvist på en gren, en gren på ett träd,
ett träd på en äng och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

Från den mannen kom ett säd, ett fint säd, ett sällsynt säd,
ett säd från en man, en man på en kvinna, en kvinna på en kudde,
en kudde från ett dun, ett dun från en fågel, en fågel från ett ägg,
ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist, en kvist på en gren,
en gren på ett träd, ett träd på en äng och det regnar ner i dalen
då.

Å se det regnar...

Från det sädet kom ett träd, ett fint träd, ett sällsynt träd,
ett träd från ett säd, ett säd från en man, en man på en kvinna,
en kvinna på en kudde, en kudde från ett dun, ett dun från en
fågel,
en fågel från ett ägg, ett ägg i ett bo, ett bo på en kvist,
en kvist på en gren, en gren på ett träd, ett träd på en äng
och det regnar ner i dalen då.

Å se det regnar...

230 Märta

Melodi: Apladalen i Värnamo

Det var en flicka, hon var en snärta.
Hon bar det klingande namnet Märta.
//:Vi bruka' träffas så där ibland
tills helt mitt hjärta hon satt i brand.://

En dag sa' Märta: "Ska vi spatsera
omkring i parken och resonera?
//:Vi kan gå runt ner på stan en stund
sen får du följa mig på mitt rum."://

På ett bananskal som lå på vägen
där halka' Märta, jag blev förlägen.
//:För kan ni tänka vad jag fick se?
Min Märta hade ett ben av trä.://

Det var en flicka av rätta sorten
de' fick jag se när jag kom till porten.
//:Hon hala' klänningen upp en flik
där hängde portnyckeln på en spik.://

Och när som Märta hon hade somnat
och hennes träben det hade domnat.
//:Jag rista' namnet i benets bark
allt medan Märta i sängen snark.://

En tös med träben ska ni bortvisa
de' ha' ni lärt er utav denna visa.
//:Jag plocka' stickor i fjorton dar'
och har väl alltiämt en trefald kvar.://

231 Always Look On the Bright Side of Life

Some things in life are bad
They can really make you mad
Other things just make you swear and curse
When you're chewing on life's gristle
Don't grumble, give a whistle
And this'll help things turn out for the best, and—

Always look on the bright side of life
Always look on the light side of life

If life seems jolly rotten
There's something you've forgotten
And that's to laugh and smile and dance and sing
When you're feeling in the dumps
Don't be silly chumps
Just purse your lips and whistle, that's the thing, and—

Always look on the bright side of life
Always look on the right side of life

For life is quite absurd
And death's the final word
You must always face the curtain with a bow
Forget about your sin
Give the audience a grin
Enjoy it, it's your last chance anyhow

So always look on the bright side of death
A just before you draw your terminal breath

Life's a piece of shit
When you look at it
Life's a laugh and death's a joke, it's true
You'll see it's all a show
Keep 'em laughin' as you go
Just remember that the last laugh is on you, and—

Always look on the bright side of life
Always look on the right side of life
Always look on the bright side of life
Always look on the bright side of life
Always look on the bright side of life...

Musik & text: E. Idle

232 Vodka ach vodka

Melodi: Niet Molotoff

Studjent ja v Maskvjé, jo ja många år sen va',
ja gås i uniformjernas och röda kinder ha.
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
alla mina rosornas t vodotschka vsjala!://

Ja skulle schenitsja på den vackra symamsell
som älska' mej så innerligt varannan lördagskväll.
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
alla mina krafternas t vodotschka vsjala!://

Men allting vad jag hade palisjmjestarn stalj bort
och skicka' mig till Pjeterburg med nästa fängtransport.
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
alla mina sorgernas t vodotschka vsjala!://

I en rännsten di' la' mig, när vi kom till Pjeterburg.
"Schmakas vattne bra, där får du drickas din lurk!"
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
njemnosvhko bara vodotschka och allting vara bra!://

Smuts kom i njäsan och vatten i min mund,
en lukta va de, tvi Boshe moj, ja' frös just som en hund.
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
varför mina krafternas t vodotschka vsjala!://

Då hördes från himmelen' en änglastämman, ack:

ЧЁРТ ВОЗЬМИ УЖ ЭТУХ
ПРОКЛЯТЫХ СОБАК!*

Recitativ: De vara Knjas konsuln. Han plockas opp de her
och sparkas polisernas i Njevan å göras mej till sin
blagorodies denschtschik å ge åt mej krasivaja
uniformernas, å micke, micke vodotschka, så ja bliva
frisk igen å ingen förbaskade proljetarj, som behöva
ligga i rännstenarnas. I sen ja många många år vara
hans blagorodies allra trognaste denschtschik å
spottas på polisernas ännu mera som hans
blagorodie. Nu ja' gammal å tändernas börja lossa
å' magen inte riktigt harasjä.

Men ingenting gör så länge djengi räcker till,
till vodotschka och djevotschki och en och annan sill.
//:Ach vodka, ach vodka, golubka majà,
på dina vågor flyter ja till himmelen en da'!://

Text: F. Freudenthal

**Uttalas ungefär: "Tschort vozmi usch etich prokljatich sobak!"
(Fan ta dessa förbannade hundar!)*

Ur Nyländska spexet "Kämparne i Helsingland" 1912.

233 En Verkeit

Melodi: O, Tannenbaum

//:En Verkeit, en Verkeit,
det är en man som luktar sprit.://
Och luktar mannen inte sprit,
så är det ingen Verkeit,
en Verkeit, en Verkeit,
det är en man som luktar sprit.

234 Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forgot,
And never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot,
And auld lang syne!

Ref. For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne.
We'll tak' a cup o' kindness yet,
For auld lang syne.

And surely ye'll be your pint-stoup!
And surely I'll be mine!
And we'll tak a cup o' kindness yet,
For auld lang syne.

For auld lang syne...

We twa hae run about the braes,
And pou'd the gowans fine;
But we've wander'd mony a weary fit,
Sin' auld lang syne.

For auld lang syne...

We twa hae paidl'd in the burn,
Frae morning sun till dine;
But seas between us braid hae roar'd
Sin' auld lang syne.

For auld lang syne...

235 Kalmarevisan

Solo: //:Uti Kalmare stad
Alla: ja, där finns det ingen kvast://
förrän lördagen.

Solo: Hej dick
Alla: hej dack
Solo: jag slog i
Alla: och vi drack.
Solo: Hej dickom dickom dack.
Alla: Hej dickom dickom dack.
För uti Kalmare stad
ja, där finns det ingen kvast
förrän lördagen.

Solo: //:När som bonden kommer hem
Alla: kommer bondekvinnan ut.://
Är så stor i sin trut.

Hej dick...

Solo: //:Var är pengarna du fått?
Alla: Ja dom har jag supit upp://
uppå Kalmare slott.

Hej dick...

Solo: //:Jag skall mäla dig an
Alla: för vår kronbefallningsman://
och du ska få skam.

Hej dick...

Solo: //:Kronbefallningsmannen vår
Alla: satt på krogen igår://
och var full som ett får.

Hej dick...

Solo: //:Vad ska bonden ha till mat?
Alla: Sura sillar och potat.://
Det blir sillsallat.

Hej dick...

*Texten är känd sedan 1700-tal. Den första utförliga versionen
härstammar från 1855.*

236 Kaunis Karjala

Kaunis Karjala, täynnä kuoppia,
isä osti pingispallon maitokaupasta.
Äiti pierasi,
pallo halkesi,
isä huusi sängyn alta, helvetti!

//:Ping pong tshh-tsh tshh-tsh
Ping pong tshh-tsh tshh-tsh://

Vackra värmeland, fullt av gropar,
farsan köpte pingisboll från mjölkaffären.
Morsan fes,
bollen sprack,
farsan ropa under sängen, helvete!

Ping pong...

237 Yesterday

Yesterday, all my troubles seemed so far away.
Now it looks as though they're here to stay.
Oh, I believe in yesterday.
Suddenly, I'm not half the man I used to be.
There's a shadow hanging over me.
Oh, yesterday came suddenly.

Why she had to go, I don't know she wouldn't say.
I said something wrong, now I long for yesterday.
Yesterday, love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh, I believe in yesterday.

Why she had to go, I don't know she wouldn't say.
I said something wrong, now I long for yesterday.
Yesterday, love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh, I believe in yesterday.

Musik & text: P. McCartney

238 All my loving

Close your eyes and I'll kiss you.
Tomorrow I'll miss you.
Remember I'll always be true.
And then while I'm away.
I'll write home ev'ry day.
And I'll send all my loving to you.

Close your eyes and I'll kiss you.
Tomorrow I'll miss you.
Remember I'll always be true.
And then while I'm away.
I'll write home ev'ry day.
And I'll send all my loving to you.

I'll pretend that I'm kissing.
The lips I am missing,
And hope that my draems will come true.
And then while I'm away.
I'll write home ev'ry day.
And I'll send all my loving to you.

All my loving I will send to you.
All my loving, darling I'll be true.

Close your eyes and I'll kiss you.
Tomorrow I'll miss you.
Remember I'll always be true.
And then while I'm away.
I'll write home ev'ry day.
And I'll send all my loving to you.

All my loving I will send to you.
All my loving, darling I'll be true.

All my loving, All my loving.
Woo, all my loving I will send to you.

Musik & text: P. McCartney

239 She'll be coming around the mountain

She'll be coming round the mountain when she comes.
She'll be coming round the mountain when she comes.
She'll be coming round the mountain,
she'll be coming round the mountain,
she'll be coming round the mountain when she comes.

She'll be driving six white horses when she comes.
She'll be driving six white horses when she comes.
She'll be driving six white horses,
she'll be driving six white horses,
she'll be driving six white horses when she comes.

Oh, we'll all go out to meet her when she comes.
Oh, we'll all go out to meet her when she comes.
Oh, we'll all go out to meet her,
we'll all go out to meet her,
we'll all go out to meet her when she comes.

She'll be wearing red pajamas when she comes.
She'll be wearing red pajamas when she comes.
She'll be wearing red pajamas,
she'll be wearing red pajamas,
she'll be wearing red pajamas when she comes.

She will have to sleep with Grandma when she comes.
She will have to sleep with Grandma when she comes.
She will have to sleep with Grandma,
she will have to sleep with Grandma,
she will have to sleep with Grandma when she comes.

240 Wer kann des bezahlen

//:Wer soll das bezahlen,
wer hat so viel Geld?
Wer hat so viel pinke pinke,
wer hat das bestellt?://

//:Er soll das bezahlen,
er hat so viel Geld.
Er hat das bestellt,
er hat so viel pinke pinke.://

//:Vem skall det betala,
vem har pengar kvar?
Den som har tillräckligt slantar,
denna räkning tar.://

//:Kuka jaksaa maksaa,
kellä rahaa ois?
Kellä paljon pennosia,
jotka juotais pois.://

Text: W. Stein

241 My Bonnie

My Bonnie lies over the ocean.
My Bonnie lies over the sea.
Well my Bonnie lies over the ocean.
Yeah bring back my Bonnie to me.

Ref.   Yeah bring back, ah bring back.
              Oh bring back my Bonnie to me, to me.
              Oh bring back, oh bring back.
              Oh bring back my Bonnie to me.

Well my Bonnie lies over the ocean.
My Bonnie lies over the sea.
Yeah my Bonnie lies over the ocean.
Oh I said bring back my Bonnie to me.

Yeah bring back...

Text: T. Sheridan

242 Hobbit song

Hey, ho, to the bottle I go,
to heal my heart and drown my woe!
Rain may fall and wind may blow,
but there still be many miles to go!

Sweet is the sound of the pouring rain,
and stream that falls from hill to plain!
Better than rain or rippling brook,
is a mug of beer inside this Took!

Ho, ho, ho! Till flaskan jag går,
att bota sorg och hjärtesår.
Regn må fall, vinden slå.
Många mil är det kvar att gå.

Regn låter ljuvligt på alla sätt.
Liksom bäcken från berg till slätt.
Men bättre än regn och glittrig å,
är ett stop öl i en Took ändå.

Text: J.R.R. Tolkien, J. Swedenmark

243 Säkkijärven polkka

On kauniina muistona Karjalan maa,
mutta vieläkin syömmestä soinnahtaa,
kun soittajan sormista kuulla saa,
Säkkijärven polkkaa!
Se polkka taas menneitä mieleen tuo
ja se outoa kaipuuta rintaan luo.
Hei, soittaja, haitarin soida suo
Säkkijärven polkkaa!

Nuoren ja vanhan se tanssiin vie,
ei sille polkalle vertaa lie!
Sen kanssa on vaikka mieron tie
Säkkijärven polkkaa!
Siinä on liplatus laineitten,
siinä on huojunta honkien.
Karjala soi - kaikki tietää sen -
Säkkijärven polkkaa!

Tule, tule tyttö, nyt kanssani tanssiin,
kun polkka niin herkästi helkähtää.
Hoi! Hepo surkoon ja hammasta purkoon,
kun sillä on ihmeesti suurempi pää!
Tule, tule, tyttö, nyt kanssani tanssiin,
kun meillä on riemu ja suvinen sää!
Säkkijärvi se meiltä on pois, mutta
jää toki sentään polkka!

Kun rakkaimmat rannat on jääneet taa,
niin vieraissa kulkija lohdun saa,
kun kuuntelee soittoa kaihoisaa:
Säkkijärven polkkaa!
Se polkka on vain, mutta sellainen,
että tielle se johtavi muistojen.
On soituna Karjalan kaunoisen:
Säkkijärven polkka!

Nuoren ja vanhan se tanssiin vie,
ei sille polkalle vertaa lie!
Sen kanssa on vaikka mieron tie
Säkkijärven polkkaa!
Siinä on liplatus laineitten,
siinä on huojuunta honkien.
Karjala soi - kaikki tietää sen -
Säkkijärven polkkaa!

Tule, tule tyttö, nyt kanssani tanssiin,
kun polkka niin herkästi helkähtää.
Hoi! Hepo surkoon ja hammasta purkoon,
kun sillä on ihmeesti suurempi pää!
Tule, tule, tyttö, nyt kanssani tanssiin,
kun meillä on riemu ja suvinen sää!
Säkkijärvi se meiltä on pois,
mutta jäi toki sentään polkka!

Kun rakkaimmat rannat on jääneet taa,
niin vieraissa kulkija lohdun saa,
kun kuuntelee soittoa kaihoisaa:
Säkkijärven polkkaa!
Se polkka on vain, mutta sellainen,
että tielle se johtavi muistojen.
On soituna Karjalan kaunoisen:
Säkkijärven polkka!

244 De mördades fria republik

Jag åt min gröt och läste tidningen
Tog väskan i min hand och kysste kärringen
Djup låg snön och natten såg mitt spår
Där på vägen som jag traskat fram i tretton långa år

Och denna dag låg vinden på från nord
Vi svetsade på däck tretti meter över jord
Då hörde jag ett dån och någon som skrek: "Sven!"
Men allt försvann i blod och eld och det blev natt igen

Så vaknade jag upp i en kista utav gran
Och tänkte att det här, det liknar ju själva fan
Och kärringen hon grät och var likblek i sin syn
Medan prästen bad till herren gud med näsan sin i skyn

Sen firades jag ner till min enkla lägenhet
Och börja rulla tummar i min tysta ensamhet
Då var det nån som sa: "Kamrat och bästa lik
Välkommen till dom mördades fria republik"

Och där bland sten, bland rötter, sand och mull
Låg människor i led, hela jorden var full
Av kvinnor och män som arbetat en gång
Och dom reste sig så jorden skalv och stämde upp en sång:

"Vi mördades i den svenska industrin
Vi är femhundra per år som blir slaktade som svin
I fabrikerna där man suger ut vår märg
Och störst av alla mördare är Jacob Wallenberg"

Det var vi som höll igång hans fabrik
Det var vi som föll och blev burna ut som lik
Vi bugade för bödeln, vi gödde honom stor
Medan sossarna och facket sprang och putsade hans skor

Nu kräver vi hämnd, hör vårt bittra skrik
Det hörs genom maskinerna i varje fabrik
Det hörs i vindens sus och i höga furors sång
Och det kräver att du gör din plikt och hämnas oss en gång

Och genom maskinerna sjunger vi för er:
”Studera Marx och Lenin och förena er
Klass mot klass måste striden stå
Och i tysthet ska vi stiga upp och vara med er då”

Musik & text: D. Berglund

*Populär bastuvisa bland studenter, bland annat
vid Chalmers tekniska högskola i Göteborg.*

245 Omkring tiggarn från Luossa

Omkring tiggarn från Luossa satt allt folket i en ring,
och vid lägerelden hörde de hans sång.
Och om bettlare och vägmän och om underbara ting
och om sin längtan sjöng han hela natten lång:

”Det är något bortom bergen, bortom blommorna och sången,
det är något bakom stjärnor, bakom heta hjärtat mitt.
Hören – något går och viskar, går och lockar mig och beder:
Kom till oss, ty denna jorden den är icke riket ditt.”

Jag har lyssnat till de stillsamma böljeslag mot strand,
om de vildaste havens vila har jag drömt.
Och i anden har jag ilat mot de formlösa land,
där det käraste vi kände skall bli glömt.

Till en vild och evig längtan föddes vi av mödrar bleka,
ur bekymrens födselvända steg vårt första jämmerljud.
Slängdes vi på berg och slätter för att tumla om och leka,
och vi lekte älg och lejon, fjärril, tiggare och gud.

Satt jag tyst vid hennes sida, hon, vars hjärta var som mitt,
redde hon med mjuka händer ömt vårt bo,
hörde jag mitt hjärta ropa, det du äger är ej ditt,
och jag fördes bort av anden att få ro.

Det jag älskar, det är bortom och fördolt i dunkelt fjärran,
och min rätta väg är hög och underbar.
Och jag lockas mitt i larmet till att bedja inför Herren:
”Tag all jorden bort, jag äga vill vad ingen, ingen har!”

Följ mig, broder, bortom bergen, med de stilla svala floder,
där allt havet somnar långsamt inom bergomkransad bädd.
Någonstädes bortom himlen är mitt hem, har jag min moder,
mitt i guldorstänkta dimmor i en rosenmantel klädd.

Må de svarta salta vatten svalka kinder feberröda,
må vi vara mil från livet innan morgonen är full!
Ej av denna världen var jag och oändlig vedermöda
led jag för min oro, otro, och min heta kärleks skull.

Vid en snäckbesållad havsstrand står en port av rosor tunga,
där i vila multna vraken och de trötta män få ro.
Aldrig hörda höga sånger likt fiolers ekon sjunga,
under valv där evigt unga barn av saligheten bo.

Text: D. Andersson

